

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 414/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Трнинић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије – Министарство финансија, Пореска управа Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину и ББ из ..., чији је пуномоћник Срђан Табачки, адвокат из ..., ради излучења, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 412/24 од 26.09.2024. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 412/24 од 26.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 412/24 од 26.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 690/22 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев у целости, тако што је изузета непокретност уписана у листу непокретности бр. .. КО Зрењанин 1, парцела бр..., земљиште под зградом у улици ... бр. ..., површине 126 м2, парцела број ..., остало вештачки створено, неплодно земљиште у улици ... бр. ..., површине 450 м2, укупне површине од 576м2 и парцеле бр. .. истакнута породична стамбена зграда бр.1 у Зрењанину у улици ... број ..., из поступка принудне наплате који се спроводи на основу решења тужене Републике Србије – Министарство финансија, Пореска управа бр.242-433-10-888/2019-K2A06-5 од 23.05.2019. године, која је донета у поступку принудне наплате против туженог ББ (став трећи изреке), те је обавезана тужена Република Србија да трпи брисање уписаног терета – хипотека, коју је РГЗ СКН Зрењанин запримио дана 18.06.2019. године са захтевом за упис zaloжног права – хипотеке на основу решења РС Министарства финансија, Пореска управа, Филијала Зрењанин од 23.05.2019. године на некретнини пореског обвезника овде туженог ББ за порески дуг ББ СР „Чип

електроник центар“, ради обезбеђења наплате доспелог дуга на име пореза у поступку принудне наплате у износу од 2.637.725,21 динара, са припадајућом каматом до дана уплате, чија је наплата покренута решењем Министарства финансија, Пореска управа, Филијала Зрењанин од 29.01.2019. године у корист тужене Републике Србије, као пореског повериоца, све код РГЗ СКН Зрењанин. Ставом петим изреке, тужени су солидарно обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 71.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 412/24 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке, жалбе тужених су одбијене и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови одлучили су о захтеву тужиоца за излучење непокретности која је била предмет поступка принудне наплате пореског дуга туженог ББ, применом члана 85. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, код утврђеног да тужилац има право које спречава извршење- својинску државину непокретности која је стечена пре него што је Служба за катастар непокретности извршила упис хипотеке ради обезбеђења наплате доспелог дуга на име пореза у поступку принудне наплате али да тужилац није извршио пренос својине у јавној књизи. Наведено становиште у складу је са судском праксом Врховног суда па нема потребе за уједначавање судске праксе, нити за ново тумачење права због чега је Врховни суд применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници са захтевом да се излучи непокретност која је предмет поступка принудне наплате пореског дуга, као и брисање уписане хипотеке ради обезбеђења наплате доспелог дуга на име пореза у поступку принудне наплате поднета

је 14.06.2022. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић